

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 39.

Tiende Session.

22de Møde.

Fredagen den 6te November Aften Kl. 6 $\frac{1}{2}$.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Naar der nu paa flere Steder i samme Jurisdiction bliver oprettet Sundhedscommissioner, kan det blive vanskeligt for Politimesteren at tage virksom Deel i dem alle; men Meningen er vel, at han ogsaa i denne Henseende maa kunne benytte den Medhjælp, han har i Embedet, nemlig sin constituerede Fuldmægtig. Jeg finder derfor ikke denne Betænkelse saa overvejelende, at jeg skulde modsætte mig Udvalgets Forslag. Udvalget har dernæst foreslaaet, at en af Amtmanden tilforordnet Læge skal istedetfor Districtslægen tage Sæde i Commissionen, og det sees af Betænkningen, at Grunden til, at Udvalget har foreslaaet, at Districtslægen ikke ubetinget skal være Medlem, er den, at Districtslægen væsentligt er henvist til privat Praxis, og at den Raadighed, det Offentlige har over hans Tid og Kræfter, i mange andre Retninger stærkt er tagen i Beslag. Det forekommer mig imidlertid, at den samme Bemærkning maatte kunne gjøres mod den praktiserende Læge; dog maa jeg ogsaa her erkende, at der kan være Vanskelighed ved at lade den fjernere boende Districtslæge være Medlem af Commissionen, og at det derfor kan være hensigtsmæssigere at tage den nærmere boende praktiserende Læge. Min Betænkelse indskrænker sig i Grunden dertil, at det kan blive en mislig Sag at paalægge den praktiserende Læge denne Forretning uden Erstatning; han er jo nemlig

henvist til at leve af sin Praxis; denne er hans eneste Subsistensmiddel. Da der imidlertid i § 5 efter Udvalgets Forslag er indrommet de overordnede Autoriteter, og navnlig Ministeriet, Afgang til under paatrængende Omstændigheder at fritage den Læge, der maatte være udnævnt, har jeg heller ikke fundet denne Betænkelse saa overvejelende, at jeg skulde modsætte mig Udvalgets Forslag. Imidlertid maa jeg dog gjøre den Bemærkning, at jeg forudsætter, at det er Meningen, at den Læge, der saaledes tilforordnes, maa, naar det ham overdragne Hverv gjør Rejser nødvendige, have fri Rejse. Mod at der for Diebliffet ikke tages nogen endelig Beslutning om Ordningen af den overordnede Bestyrelse af Sundhedspolitiet, har jeg Intet at erindre, navnlig i Betragtning af det Forslag, som er stillet i den nye Paragraph, som Udvalget har foreslaaet optagen i Loven om det Beløb, der skal stilles til Ministeriets Raadighed for at fremme Sagen.

I Anledning af en Bemærkning, Udvalget har gjort i Betænkningen om, at Medicinalinspecteuren er henfat mere som en tænkt Consequens end som en gennemført Plan, skal jeg dog oplyse, at i Henseende til denne Deel af Sagen har Ministeriet en ganske klar Anskuelse om, hvorledes den skulde ordnes; man har nemlig villet indskrænke Sundhedsscollegiets Virksomhed til en blot consultativ, medens Medicinalinspecteuren skulde overtage de øvrige Forretninger, som Sundhedsscollegiet hidtil havde havt, altsaa ogsaa med Hensyn til Besættelsen af Lægeembeder.

Ordføreren: Efter de Bemærkninger, som den ærede Justitsminister har gjort, skal